

VI NIEDZIELA WIELKANOCNA – 1 MAJA 2016

OLEJ NAMASZCZENIA – ŻYCIE POŚWIĘCONE BOGU

PIEŚŃ NA WEJŚCIE: „Otrzyjcie już łzy, płaczący”

WPROWADZENIE DO MSZY ŚWIĘTEJ

Okres wielkanocny, który przeżywamy, to szczególny czas świętowania zwycięstwa Jezusa Chrystusa nad śmiercią, grzechem, złem. To także czas oczekiwania – wraz z Maryją – na przyjście Ducha Świętego. W pierwszą niedzielę miesiąca podejmujemy również tematykę chrztu świętego. Dziś rozpoczynamy rozważania związane z tak zwanymi gestami wyjaśniającymi. Należy do nich namaszczenie olejem – znak napełnienia Duchem Świętym, który dokonuje zbawienia w Chrystusie.

AKT POKUTY

Chrzest nie jest tylko darem nowego życia w Duchu Świętym, ale także zadaniem. Każdy ochrzczony wezwany jest do tego, aby stawać się drugim Chrystusem. Jesteśmy świadomi, jak daleko nam do tego ideału. Dlatego, wspominając nasz chrzest, prosimy o przebaczenie win.

ASPERSJA

ŚPIEW: „Com przyrzekł Bogu”

KOMENTARZE DO CZYTAŃ

I CZYTANIE (15,1-2.22-29)

Apostołowie mieli do rozwiązania trudność dotyczącą przestrzegania przez chrześcijan niektórych przepisów Starego Przymierza. Wspólnie z Duchem Świętym postanowili nie narzucać niczego, co mogłoby przeszkodzić głoszeniu Ewangelii i zagrozić wolności tych, którzy już przyjęli Dobrą Nowinę.

PSALM 67

II CZYTANIE (Ap 21,10-14.22-23)

Za chwilę usłyszymy jak będzie wyglądał Kościół zbawionych w niebie. Wyruszamy do Miasta Świętego, Jeruzalem, zstępującego z nieba od Boga i mającego chwałę Boga. Nie ma w nim świątyni, ponieważ wszelkie zewnętrzne znaki już są niepotrzebne, by żyć w zjednoczeniu z Bogiem.

EWANGELIA (J 14,23-29)

W chwili pożegnania z apostołami Jezus zachęca ich do zachowania Jego nauki. Podkreśla, że Jego odejście do Ojca nie ma być powodem ich smutku. Daje obietnicę, że pošle im Pocieszyciela.

HOMILIA

WYZNANIE WIARY – ŚPIEWANE

MODLITWA WIERNYCH

Wspólnie z apostołami zasłuchanymi w nauczanie Pana Jezusa przedstawiamy nasze intencje dobremu Bogu:

1. Módlmy się za Kościół, aby otwarty na działanie Ducha Świętego Pocieszyciela prowadził wszystkich ludzi do zbawienia. *Ciebie prosimy...*
2. Módlmy się za papieża Franciszka, biskupów i kapłanów, aby byli we współczesnym świecie wiarygodnymi świadkami Chrystusa Zmartwychwstałego. *Ciebie prosimy...*
3. Módlmy się za chorych, cierpiących i niepełnosprawnych, aby Bóg pocieszał ich i umacniał obecnością drugiego człowieka. *Ciebie prosimy...*
4. Módlmy się za rodziców, aby z miłością i odpowiedzialnością realizowali swoje powołanie do macierzyństwa i ojcostwa. *Ciebie prosimy...*
5. Módlmy się za dusze w czyśćcu cierpiące, aby jak najszybciej dostały chwały nieba. *Ciebie prosimy...*

6. Módlmy się za siebie nawzajem, abyśmy umocnieni darem Ducha Świętego dzielili się wiarą z napotkanymi ludźmi. *Ciebie prosimy...*

Boże Ojczy Wszechmogący, Ty doskonale wiesz, czego potrzebujemy. Prosimy Cię, wysłuchaj naszego wołania, które zanosimy do Ciebie przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

PROCESJA Z DARAMI

Panie Jezu na Twoim ołtarzu składamy w darze wiosenne kwiaty. Ozdobią one ołtarz, na którym za chwilę Duch Święty przemieni chleb i wino w samego Chrystusa. Przynosimy też chleb, wodę i wino – są one symbolami pracy rąk ludzkich. Nakarm nas, Panie, swoim Ciałem i Krwią, abyśmy mogli się z Tobą w pełni zjednoczyć.

PIEŚŃ NA PRZYGOTOWANIE DARÓW: „Czego chcesz od nas, Panie”

PIEŚŃ NA KOMUNIE: „Jezu miłości Twojej”

PIEŚŃ NA UWIELBIENIE: „Serce me do Ciebie wznoszę”

MODLITWA JUBILEUSZOWA

SŁOWO NA ROZESŁANIE

Z sercem pełnym nowej nadziei, umocnieni darami Ducha Świętego idźmy realizować nasze chrześcijańskie powołanie. Niech Boże błogosławieństwo nam w tym towarzyszy.

PIEŚŃ NA WYJŚCIE: „Przyjdź, Duchu Święty, ja pragnę”

OLEJ NAMASZCZENIA – ŻYCIE POŚWIĘCONE BOGU MAJ

W liturgii chrzcielnej pierwszy z trzech tak zwanych gestów wyjaśniających, które następują po udzieleniu chrztu świętego, jest namaszczaniem olejem krzyżma. Warto podkreślić, że wspomniane gesty wyjaśniające (namaszczanie olejem krzyżma, biała szata i zapalenie świecy) faktycznie niczego do chrztu świętego nie dodają. Są jednak ważnymi elementami liturgii, które pomagają we właściwym przeżywaniu tego sakramentu. Warto więc przypomnieć sobie pierwotne znaczenie tego gestu liturgicznego.

Papież Benedykt XVI, wyjaśniając znaczenie oleju w liturgii, odwołuje się do żydowskiego opowiadania, które bardzo plastycznie wprowadza nas w symbolikę gestu namaszczania. W opowiadaniu tym czytamy, że pod koniec swojego życia biblijny Adam ciężko zachorował. Posłał więc Ewę i swojego syna Seta z powrotem do ogrodu Eden, z którego zostali wygnani. Mieli tam odnaleźć olej miłosierdzia, który byłby lekarstwem dla Adama. Chociaż oboje szukali i płakali w drodze, nie odnaleźli oleju. Dotarli jednak do drzewa życia. Tam ukazał się im archanioł Michał, który powiedział, że nie mogą otrzymać oleju miłosierdzia i Adam będzie musiał umrzeć. Chrześcijanie, czytając to legendarne opowiadanie, dodali do słów archanioła przesłanie nadziei. Według interpretacji chrześcijańskiej archanioł obiecał, że Bóg da Adamowi i całej ludzkości olej miłosierdzia w Jezusie Chrystusie. Drzewem życia będzie natomiast drzewo krzyża, na którym Chrystus umiera za nasze grzechy.

Papież Benedykt podkreśla, że przywołanie tego opowiadania ma znaczenie nie tyle dla doszukiwania się literackich fantazji z przeszłości, ile dla uświadomienia sobie, jak Żydzi i chrześcijanie rozumieją znaczenie oleju świętego. Nie jest to magiczne lekarstwo, ale znak uzdrowienia, które może przynieść tylko Chrystus. Dzisiaj również usilnie poszukujemy coraz to doskonalszych środków medycznych dla poprawy jakości życia i leczenia chorób. Wobec śmierci stajemy jednak bezradni i liczymy jedynie na Boga, który może obdarzyć nas

życiem wiecznym. Olej liturgiczny jest drogą do tego życia nie dlatego, że się nim kogoś namaszcza, ale że temu namaszczeniu towarzyszy wiara w Chrystusa Zbawiciela. Olej jest więc przede wszystkim znakiem zbawienia w Chrystusie. Jest lekarstwem, które daje życie wieczne.

Związek liturgicznej symboliki oleju z dziełem zbawienia uwidacznia się w samej misji Chrystusa. Słowo „Chrystus” jest tłumaczeniem hebrajskiego słowa „mesjasz”, czyli „namaszczony”. Jakże często wzywamy tego imienia, nie uświadamiając sobie, że odwołujemy się do prawdy o zbawczej misji Chrystusa. Gdy czytamy w Starym Testamencie o namaszczeniu kapłanów, królów i proroków, musimy być świadomi, że w każdym z tych przypadków chodziło o podkreślenie działania Boga, który wybiera ludzi i umacnia ich do spełnienia określonej misji w Jego imię. Jezus z Nazaretu objawił się jako posłaniec Boży, Mesjasz, którego wyczekiwał Izrael.

Jezus sam podkreślił swoje mesjańskie posłannictwo podczas odczytywania tekstu biblijnego w synagodze. Ewangelista podkreśla, że było to tuż po chrzcie nad Jordanem oraz po poddaniu Go próbie kuszenia na pustyni. Teraz pełen mocy i Ducha czyta proroka Izajasza: *„Duch Pański spoczywa na Mnie, ponieważ Mnie namaścił i posłał Mnie, abym ubogim niósł dobrą nowinę, więźniom głosił wolność, a niewidomym przejrzenie; abym uciśnionych odsyłał wolnymi, abym obwoływał rok łaski Pana. Zwinąwszy księgę, oddał słudze i usiadł; a oczy wszystkich w synagodze były w Niego utkwione. Począł więc mówić do nich: «Dziś spełniły się te słowa Pisma, któreście słyszeli»”* (Łk 4,18-21). Olej jest więc ostatecznie symbolem Ducha Świętego, który umacnia Chrystusa, Syna Bożego do wypełnienia misji danej Mu od Ojca.

Rozpoznając głęboko religijne znaczenie namaszczenia olejem świętym, możemy także lepiej zrozumieć, dlaczego również katechumen zostaje namaszczony olejem krzyżma. Każdy, kto chce być uczniem Chrystusa, decyduje się bowiem na uczestnictwo w Jego misji w mocy Ducha Świętego. Chrzest nie jest więc tylko darem nowego życia w Duchu Świętym, ale także zadaniem. Każdy ochrzczony wezwany jest do tego, aby stawać się drugim Chrystusem. Na tyle, na ile pozwalają mu jego ludzkie możliwości i łaska, której udziela mu Kościół przez

sakramenty, chrześcijanin przyjmuje na siebie krzyż i stara się pozostać jemu wierny. Pragnie żyć w zgodzie ze słowem Bożym i nauczaniem Kościoła. Jezus naucza: „Jeśli kto chce pójść za mną, niech się zaprze samego siebie, niech weźmie swój krzyż i niech Mnie naśladuje (Łk 9,23).

OLEJ NAMASZCZENIA – ŻYCIE POŚWIĘCONE BOGU MAJ

Okres paschalny to czas oczekiwania na Zesłanie Ducha Świętego, na Pocieszyciela, którego Ojciec pošle w imieniu Jezusa Chrystusa Zmartwychwstałego. Kiedy zostałem ochrzczony, na czubku mojej głowy kapłan nakreślił palcem zanurzonym wcześniej w maści krzyżma znak krzyża. Ten pierwszy z obrzędów wyjaśniających miał ukazać moją nową relację z Duchem Świętym.

W starożytności (podobnie jak dzisiaj) używano maści do uzdrawiania i upiększania ludzkiego ciała. Maść wykonana z oliwy zmieszanej z balsamem i rozmaitymi wonnościami wchłaniała się w skórę, przekazując jej swoje lecznicze właściwości. Kiedy całkowicie się wchłonęła, nie było możliwości, aby ją usunąć.

Duch Święty, którego otrzymaliśmy w sakramencie chrztu świętego, przylgnął tak ściśle do naszej duszy, że nie można Go już usunąć. Przylgnął ze swoją uzdrawiającą i upiększającą łaską. I chociaż przez grzech popadamy w duchowe choroby i tracimy duchowe piękno, znamię chrztu świętego pozostaje w nas na zawsze. Nic nie jest w stanie go z naszej duszy usunąć. Jest jak wszczepiony w każdą komórkę mikro-GPS, który sprawia, że Pan Bóg ma nas nieustannie w swoim zasięgu i nie przestaje walczyć o nas swoją miłością. Ten duchowy GPS umożliwia nam tak zwane życie w Duchu Świętym. Polega ono na stałym kontakcie z Bogiem w modlitwie oraz na wybieraniu tych dróg życiowych, które podobają się Bogu. Życie w Duchu Świętym wymaga wierności codziennej modlitwie, trwania w sakramentach świętych, kontaktu ze słowem Bożym. Życie w Duchu Świętym owocuje pokojem serca, radością, pewnością, że moje codzienne decyzje są zgodne z wolą Boga. Życie w Duchu Świętym to także bycie świadkiem Chrystusa dla innych. Znam ludzi, tak przenikniętych działaniem Ducha Świętego i tak promieniujących miłością Boga, że wystarczy się z nimi na chwilę spotkać, by zasilić na wiele dni duchowe baterie. To są ludzie, dzięki którym w moje serce wstępuje nadzieja, nawet gdy przeżywam poważne trudności; to są ludzie, przy których czuję się całkowicie wolny, nawet będąc umęczonym własnymi słabościami

i niesprawiedliwymi opiniami innych; to są ludzie, których twarze promieniują anielskim szczęściem. Takim człowiekiem chciałbym być – i mogę nim być.

Jubileusz Chrztu Polski to doskonała okazja do tego, by odnowić swoją przyjaźń z Duchem Świętym, którego ktoś nazwał „Bogiem pierwszego kontaktu”. Ta przyjaźń nie ogranicza się tylko do wzrostu pobożności. Ta przyjaźń to codzienność przeżywana w wierności natchnieniom Ducha Świętego, to zmaganie o czystość serca, które te natchnienia odczytuje, to miłość bliźniego, która przekształca natchnienia w konkretne działanie. Chrześcijanin to człowiek uduchowiony, ale nie fruujący ponad ziemią. Za wzór życia w cieniu Ducha Świętego niech służy nam Maryja – najbardziej uduchowiona, a jednocześnie poprzez macierzyństwo najbardziej dosłownie i materialnie zjednoczona z Chrystusem.

OLEJ NAMASZCZENIA – ŻYCIE POŚWIĘCONE BOGU MAJ

- Symbol oleju świętego – namaszczenie ciała. Można przynieść i pokazać dzieciom oliwkę dla niemowląt lub krem do ciała (zawierający w sobie oliwę). Przypominamy, że kiedyś oliwą namaszczeni byli wojownicy przed walką i sportowcy przed zawodami.
- Olej to symbol Ducha Świętego, który namaszcza duszę – do walki przeciwko złu i diabłu, do zawodów, ale nie tych sportowych, lecz duchowych, czyli do życia chrześcijańskiego.
- Olej może być składnikiem maści leczniczej – pokazujemy jakąś maść leczniczą z apteki. Dusza zraniona grzechem mocą chrztu odzyskuje zdrowie.
- Kolejny symbol Ducha Świętego to ogień – pełni on funkcję oczyszczającą: wypala śmieci grzechu z duszy, daje ciepło. Miłość Boża ogrzewa zamrożone serca i daje światło.
- Chrześcijanin namaszczony łaską Ducha Świętego staje się wojownikiem i zawodnikiem Chrystusa. Każdy z nas gra o wiarę w drużynie Chrystusa, a niewidzialnym trenerem jest Duch Święty. Odwołując się do symboliki sportowej, można pokazać dzieciom plakat np. drużyny piłkarskiej. Nagrodą w zawodach wiary jest życie wieczne.
- Jezus namaszczony Duchem Świętym nad Jordanem. Czytamy opis ewangeliczny. Zadanie: dzieci wykonają z rodzicami w domu model gołębiczy lub model ognistego języka (ten drugi model na podstawie opisu Pięćdziesiątnicy z Dziejów Apostolskich). Organizujemy wystawę prac.